Μηναΐον - ΤΗι ΚΓ΄ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

Ἡ Σύλληψις τοῦ Τιμίου Ἐνδόξου Προφήτου, Προδρόμου, καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Άντίφωνον Α΄. Ήχος β΄.

Στίχ. α'. Εὐλόγει, ή ψυχή μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἄγιον αὐτοῦ.

Ταῖς ποεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σὧτεο, σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. β'. Εὐλόγει, ή ψυχή μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Ταῖς ποεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. γ'. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ Βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Ταῖς ποεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υίῷ καὶ Άγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ταῖς ποεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Άντίφωνον Β΄. ήΚος β΄.

Στίχ. α'. Αἴνει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον αἰνέσω Κύριον ἐν τῆ ζωῆ μου ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα. **Στίχ. β'.** Μακάριος οὖ ὁ Θεὸς Ἰακὼβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπὶς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Σῶσον ἡμᾶς Υίὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Στίχ. γ'. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υίῷ καὶ Άγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ό Μονογενης Υίὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ἀθάνατος ὑπάρχων καὶ καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν σαρκωθῆναι ἐκ τῆς ἁγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, σταυρωθείς τε, Χριστὲ ὁ Θεός, θανάτω θάνατον πατήσας, εἶς ὢν τῆς Ἁγίας Τριάδος, συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Ἁγίω Πνεύματι, σῶσον ἡμᾶς.

Αντίφωνον Γ'. Απολυτίκιον.

Τοῦ Μηναίου - - -

Ἡχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ή ποώην οὐ τίκτουσα, στεῖφα εὐφοάνθητι ἰδοὺ γὰο συνέλαβες, Ἡλίου λύχνον σαφῶς, φωτίζειν τὸν μέλλοντα, πᾶσαν τὴν οἰκουμένην, ἀβλεψίαν νοσοῦσαν χόρευε Ζαχαρία, ἐκβοῶν παὀἑησία Προφήτης τοῦ Ύψίστου ἐστίν, ὁ μέλλον τίκτεσθαι.

Ή, ἀντὶ τῶν Ἀντιφώνων, κατὰ τὸ τυπικόν, ψάλλονται τὰ Τυπικὰ καὶ οί Μακαρισμοί.

Ψαλμὸς 102. Ψαλμὸς 145.

Οί Μακαοισμοί. Ήχος πλ. β'.

Έν τῆ Βασιλεία σου μνήσθητι ἡμῶν Κύοιε, ὅταν ἔλθης ἐν τῆ Βασιλεία σου. Μακάοιοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι αὐτῶν ἐστιν ἡ Βασιλεία τῶν οὐοανῶν.

Μακάριοι οἱ πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ παρακληθήσονται.

Μακάριοι οί πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσι τὴν γῆν.

Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται.

Κανών τοῦ Ποοδρόμου.

'Ωδὴ γ'. Ἡχος πλ. β'. Οὔκ ἐστιν ἄγιος.

Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται.

Ή στεῖρα σήμερον καρπόν, ἱερὸν συλλαμβάνει, τὸν μετέπειτα πᾶσαν, ἀκαρπίαν τῶν ψυχῶν, ἀξίνη τῆ νοητῆ, ἀποτέμνειν, μέλλοντα ἐν χάριτι.

Μακάριοι οί καθαροὶ τῆ καρδία, ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὄψονται.

Κωφεύσας ἔνδον τοῦ ναοῦ, Ζαχαρίας ὁ μέγας, τὴν φωνὴν τὴν τοῦ Λόγου, ἀγγελία φοβερᾳ, κομίζεται καὶ λαμπρῶς, μεγαλύνει, Κύριον τὸν εὔσπλαγχνον.

Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ Υίοὶ Θεοῦ κληθήσονται.

Ό δείξας τοίβον ἀσφαλῆ, τοῖς πιστοῖς μετανοίας, προτροπῆ τοῦ Ἁγγέλου, ἐν

νηδύϊ μητοικῆ, βλαστάνει θεία βουλῆ, παο' ἐλπίδα, ὁ Ἐνδοξος Ποόδοομος.

Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστιν ἡ Βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Θεοτοκίον.

Γαστοὶ φεφόμενον Χριστόν, τῆς Παρθένου ὡς ἔγνω, ὁ ἐκ στείρας ἐσκίρτα, προμηνύων τὴν χαράν, ἐπιδημοῦσαν ἐν γῆ, κατηφείας, πάντας ἐκλυτρώσασθαι.

Κανών τοῦ Προδρόμου.

Τοῦ Μηναίου - - -

Ὠδὴ C΄. Ἡχος πλ. β΄. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Μακάριοι ἐστὲ ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς, καὶ διώξωσι, καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα καθ' ὑμῶν, ψευδόμενοι ἕνεκεν ἐμοῦ.

Άμφίβολον κέκτημαι, τὴν διάνοιαν ἐγώ, καὶ ἀπιστῷ τοῖς λόγοις σου, τῷ Ἀρχαγγέλῳ ἔφη ὁ Ἱερεύς· λαοῦ σωτηρίαν γάρ, οὐκ ἐμῆς ἐξ ὀσφύος καρπὸν ἤτησα.

Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Ό πλάστης τῆς φύσεως, τῶν Ἁγγέλων Βασιλεύς, ὁ λειτουργὸς ἀντέφησε, τῆς παρουσίας Ἅγγελον τῆς αὐτοῦ, ηὐδόκησε τίκτειν σε, τοῖς ἐμοῖς μὴ ἀπίστει λόγοις ἄνθρωπε.

Δόξα.

Τὸ εἶδός σου πύρινον καὶ ἡ θέα σου φρικτή, καὶ θαυμαστὸς ὁ λόγος σου, ὁ Ζαχαρίας ἔφη τῷ λειτουργῷ, ἀλλ' οὖν οὐ πιστεύω σοι, ὑπὲρ φύσιν λαλοῦντι ξένα ἡματα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ό λύχνος τὸν Ἦλιον, ἐν νεφέλη μητρικῆ, γαστρὸς κατακρυπτόμενον,

ἐπεγνωκὼς ὑπάρχων ἐν ζοφερῷ, τῆς μήτρας σκηνώματι, προσεκύνησε χαίρων καὶ ἐσκίρτησε.

Εἰσοδικόν. Ἡχος β'.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ. Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Ύμνοι μετὰ τὴν Μικοὰν Εἴσοδον Ἀπολυτίκιον.

Τοῦ Μηναίου - - -

Ἡχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ή ποώην οὐ τίκτουσα, στεῖοα εὐφοάνθητι· ἰδοὺ γὰο συνέλαβες, Ἡλίου λύχνον σαφῶς, φωτίζειν τὸν μέλλοντα, πᾶσαν τὴν οἰκουμένην, ἀβλεψίαν νοσοῦσαν· χόρευε Ζαχαρία, ἐκβοῶν παὀἑησία· Προφήτης τοῦ Ὑψίστου ἐστίν, ὁ μέλλον τίκτεσθαι.

Τοῦ Ναοῦ.

(Τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ναοῦ.)

Κοντάκιον. ή Ηχος β'.

Προστασία τῶν Χριστιανῶν ἀκαταίσχυντε, μεσιτεία, πρὸς τὸν Ποιητὴν ἀμετάθετε, μὴ παρίδης, ἁμαρτωλῶν δεήσεων φωνάς, ἀλλὰ πρόφθασον, ὡς ἀγαθή, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, τῶν πιστῶς κραυγαζόντων σοι Τάχυνον εἰς πρεσβείαν, καὶ σπεῦσον εἰς ἱκεσίαν, ἡ προστατεύουσα ἀεί, Θεοτόκε, τῶν τιμώντων σε.

Ο ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Άγιος ὁ Θεός, ἄγιος Ἰσχυρός, ἄγιος Άθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ')

Δόξα Πατοὶ καὶ Υίῷ καὶ Άγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Άγιος Άθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ό Ἀπόστολος

Τοῦ Ποοδοόμου.

Ποοκείμενον. Ἡχος βαούς. Ψαλμὸς 63. Εὐφοανθήσεται δίκαιος ἐν Κυοίω. Στίχ. Εἰσάκουσον, ὁ Θεός, τῆς φωνῆς

μου.

Γα 4:22-27

Άδελφοί, Άβραὰμ δύο υἱοὺς ἔσχεν· ἕνα ἐκ τῆς παιδίσκης, καὶ ἕνα ἐκ τῆς ἐλευθέρας. Άλλ# ὁ μὲν ἐκ τῆς παιδίσκης κατὰ σάρκα γεγέννηται, ό δὲ ἐκ τῆς ἐλευθέρας διὰ τῆς ἐπαγγελίας. Άτινά ἐστιν ἀλληγορούμενα· αὖται γάρ εἰσιν δύο διαθῆκαι· μία μὲν ἀπὸ ὄφους Σινᾶ, εἰς δουλείαν γεννῶσα, ἥτις έστιν Άγαρ. Τὸ γὰρ Άγαρ Σινᾶ ὄρος ἐστιν ἐν τῆ Ἀραβία, συστοιχεῖ δὲ τῆ νῦν Ἱερουσαλήμ, δουλεύει δὲ μετὰ τῶν τέκνων αὐτῆς. Ἡ δὲ ἄνω Ἱερουσαλὴμ ἐλευθέρα ἐστίν, ἥτις ἐστὶν μήτης πάντων ἡμῶν· γέγραπται γάς, Εὐφοάνθητι, στεῖοα, ή οὐ τίκτουσα· ὁῆξον καὶ βόησον, ἡ οὐκ ἀδίνουσα· ὅτι πολλὰ τὰ τέκνα τῆς ἐρήμου μᾶλλον ἢ τῆς ἐχούσης τὸν ἄνδοα.

Άλληλούϊα. Ήχος δ΄. Ψαλμὸς 91.

Αλληλούϊα. Άλληλούϊα. Άλληλούϊα.

Στίχ. α'. Δίκαιος ώς φοῖνιξ ἀνθήσει. Άλληλούϊα. Άλληλούϊα. Άλληλούϊα.

Στίχ. α'. Πεφυτευμένοι ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου.

Άλληλούϊα. Άλληλούϊα. Άλληλούϊα.

Τὸ Εὐαγγέλιον

Τοῦ Προδρόμου.

Λου 1:5-25

Τῷ καιοῷ ἐκείνῳ, ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις Ἡρώδου τοῦ βασιλέως τῆς Ἰουδαίας ἱερεύς τις ὀνόματι Ζαχαρίας

έξ ἐφημερίας ᾿Αβιά, καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἐκ τῶν θυγατέρων 'Ααρών, καὶ τὸ ὄνομα αὐτῆς Ἐλισάβετ.ἦσαν δὲ δίκαιοι ἀμφότεροι ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, πορευόμενοι ἐν πάσαις ταῖς ἐντολαῖς καὶ δικαιώμασι τοῦ Κυρίου ἄμεμπτοι.καὶ οὐκ ἦν αὐτοῖς τέκνον, καθότι ή Ἐλισάβετ ἦν στεῖοα, καὶ ἀμφότεοοι προβεβηκότες ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν ἦσαν. Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ ἱερατεύειν αὐτὸν έν τῆ τάξει τῆς ἐφημερίας αὐτοῦ ἔναντι τοῦ Θεοῦ,κατὰ τὸ ἔθος τῆς ἱερατείας έλαχε τοῦ θυμιᾶσαι εἰσελθών εἰς τὸν ναὸν τοῦ Κυρίου καὶ πᾶν τὸ πλῆθος ἦν τοῦ λαοῦ προσευχόμενον ἔξω τῆ ὤρα τοῦ θυμιάματος.ὤφθη δὲ αὐτῷ ἄγγελος Κυρίου έστως ἐκ δεξιῶν τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ θυμιάματος.καὶ ἐταράχθη Ζαχαρίας ἰδών, καὶ φόβος ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτόν.εἶπε δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ ἄγγελος μὴ φοβοῦ, Ζαχαρία διότι εἰσηκούσθη ή δέησίς σου, καὶ ή γυνή σου Ἐλισάβετ γεννήσει υίόν σοι, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰωάννην καὶ ἔσται χαρά σοι καὶ ἀγαλλίασις, καὶ πολλοὶ ἐπὶ τῆ γεννήσει αὐτοῦ χαρήσονται.ἔσται γὰρ μέγας ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, καὶ οἶνον καὶ σίκερα οὐ μὴ πίη καὶ Πνεύματος 'Αγίου πλησθήσεται ἔτι ἐκ κοιλίας μητρός αὐτοῦ,καὶ πολλοὺς τῶν υίῶν Ίσοαὴλ ἐπιστοέψει ἐπὶ Κύοιον τὸν Θεὸν αὐτῶν καὶ αὐτὸς προελεύσεται ἐνώπιον αὐτοῦ ἐν πνεύματι καὶ δυνάμει Ἡλιού, ἐπιστρέψαι καρδίας πατέρων ἐπὶ τέκνα καὶ ἀπειθεῖς ἐν φοονήσει δικαίων, ἑτοιμάσαι Κυρίω λαὸν κατεσκευασμένον.καὶ εἶπε Ζαχαρίας πρὸς τὸν ἄγγελον κατὰ τί γνώσομαι τοῦτο; ἐγὼ γάο εἰμι ποεσβύτης καὶ ἡ γυνή μου προβεβηκυῖα ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῆς.καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἄγγελος εἶπεν αὐτῷ· έγώ εἰμι Γαβοιήλ ὁ παρεστηκώς ἐνώπιον

τοῦ Θεοῦ, καὶ ἀπεστάλην λαλῆσαι πρός σε καὶ εὐαγγελίσασθαί σοι ταῦτα.καὶ ἰδοὺ ἔση σιωπῶν καὶ μὴ δυνάμενος λαλῆσαι ἄχρι ῆς ἡμέρας γένηται ταῦτα, ἀνθ' ὧν οὐκ ἐπίστευσας τοῖς λόγοις μου, οἵτινες πληρωθήσονται εἰς τὸν καιρὸν αὐτῶν.καὶ ἦν ὁ λαὸς προσδοκῶν τὸν Ζαχαρίαν, καὶ έθαύμαζον ἐν τῷ χρονίζειν αὐτὸν ἐν τῷ ναῷ.ἐξελθὼν δὲ οὐκ ἠδύνατο λαλῆσαι αὐτοῖς, καὶ ἐπέγνωσαν ὅτι ὀπτασίαν έωρακεν ἐν τῷ ναῷ· καὶ αὐτὸς ἦν διανεύων αὐτοῖς, καὶ διέμενε κωφός.καὶ ἐγένετο ὡς ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέραι τῆς λειτουργίας αὐτοῦ, ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ.Μετὰ δὲ ταύτας τὰς ἡμέρας συνέλαβεν Ἐλισάβετ ἡ γυνή αὐτοῦ, καὶ περιέκρυβεν ἑαυτήν μῆνας πέντε,λέγουσα ὅτι οὕτω μοι πεποίηκεν ὁ Κύριος ἐν ἡμέραις αἷς ἐπεῖδεν ἀφελεῖν τὸ ὄνειδός μου ἐν ἀνθοώποις.

Ύμνος εἰς τὴν Θεοτόκον.

ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς μακαρίζειν σε τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβεὶμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Κοινωνικόν. Ψαλμὸς 111.

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος. Ἀλληλούϊα.

Ύμνος μετὰ τὴν Θ. Κοινωνίαν. Ἡχος β'.

Εἴδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν Πνεῦμα ἐπουράνιον, εὓρομεν πίστιν ἀληθῆ, ἀδιαίφετον Τοιάδα ποοσκυνοῦντες· αὕτη γὰο ἡμᾶς ἔσωσεν.

ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου άγίας αὐτοῦ Μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων Άσωμάτων, ίκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου, Προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, οὖ καὶ τὴν σύλληψιν έορτάζομεν τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Άποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων τῶν όσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν (τοῦ Άγίου τοῦ Ναοῦ) τῶν ἁγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων Ίωακεὶμ καὶ Άννης, καὶ πάντων τῶν Άγίων, ἐλεήσαι καὶ σώσαι ήμᾶς, ώς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθοωπος.

Κανόνας Νηστείας

Κατάλυσις εἰς πάντα.